

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, **o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 11 C 315/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 18. novembra 2013 sp.zn. 6 Co 695/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trenčín rozsudkom z 23. júla 2013 č.k. 11C 315/2012-20 zamietol návrh žalobkyne, ktorým sa domáhala voči žalovanej náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“). Tento rozsudok napadla žalobkyňa odvolaním.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 18. novembra 2013 sp.zn. 6 Co 695/2013 odvolanie žalobkyne odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). V odôvodnení uviedol, že prvostupňový rozsudok bol žalobkyni doručený 20. augusta 2013, odvolacia lehota jej uplynula 4.septembra 2013 (streda). Žalobkyňa doručila odvolanie prostredníctvom kuriéra vo štvrtok 5.septembra 2013, teda po uplynutí odvolacej lehoty.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s tým, že jej postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), lebo doručovanie prvostupňového rozhodnutia prebiehalo inak a pre odmietnutie jej odvolania, ktoré bolo podané včas, neboli dané zákonné predpoklady. Žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas osoba oprávnená na tento procesný úkon,

bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolaním žalobkyne je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., proti ktorým zákon dovolanie pripúšťa. Preto prípustnosť dovolania žalobkyne z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2014 (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania žalobkyne smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. žalobkyňa nenamietala a ich existenciu nezistil ani odvolací súd. Preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na obsah dovolania žalobkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne skúmal, či postupom a rozhodnutím súdov nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). O prípad odňatia možnosti pred súdom konať ide tiež vtedy, ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené (R 23/1994).

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Za orgán, ktorý má povinnosť doručiť podanie v zmysle § 57 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku sa považujú aj subjekty registrované, prípadne licencované podľa zákona č. 324/2011 Z.z. (viď R 144/2014).

V preskúvanom prípade napadla žalobkyňa prvostupňové rozhodnutie odvolaním, ktoré bolo v zmysle podacej pečiatky Okresného súdu Trenčín (viď č. 1. 23 spisu) podané prostredníctvom kuriéra v podateľni tohto súdu 5. septembra 2013. V dovolacom konaní žalobkyňa tvrdí, že odvolanie podala (už) 4. septembra 2013, a to prostredníctvom obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, s.r.o., predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb.

Bez ohľadu na to, ktorému orgánu povinnému doručiť podanie (§ 57 ods. 3 O.s.p.) odovzdal účastník svoje odvolanie, aby bolo doručené súdu, musí účastník spôsobom dostatočne hodnoverným preukázať, že k tomuto odovzdaniu skutočne došlo. Pokiaľ odtlačok podacej pečiatky nasvedčuje tomu, že odvolanie bolo podané osobne v podateľni súdu, avšak účastník tvrdí, že ho na doručenie súdu odovzdal subjektu registrovanému alebo licencovanému podľa zákona č. 324/2011 Z.z., súd účastníka vyzve, aby svoje tvrdenie preukázal. Ak účastník na túto výzvu nereaguje, súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu (viď R 145/2014), uvedené platí aj v tom prípade, ak dovolateľ hodnoverným spôsobom nepreukáže svoje dovolacie tvrdenia o včasnom podaní odvolania (uznesenia najvyššieho súdu z 8. decembra 2014 sp.zn. 3 Cdo 488/2014, z 26. februára 2015 sp.zn. 7 Cdo 391/2014, z 15. júna 2015 sp.zn. 3 Cdo 250/2015).

Dovolací súd pri prvom predložení spisu na rozhodnutie o dovolaní konštatoval, že vec mu bola na rozhodnutie o dovolaní predložená predčasne – bez toho, aby súd prvého stupňa žalobkyňu vyzval na odstránenie rozporu medzi údajom o doručení odvolania vyplývajúcim zo spisu (5. septembra 2013 v podateľni súdu) a údajom o doručení tvrdenom v dovolaní (4. septembra 2013 prostredníctvom označenej doručovateľskej spoločnosti). Dovolací súd uviedol, že žalobkyni treba vytvoriť procesnú možnosť doložiť opodstatnenosť jej tvrdenia o včasnom podaní odvolania tým, že predloží súdu doklad, potvrdzujúci deň, v ktorom bolo odvolanie v predmetnej veci odovzdané na prepravu doručovateľskej spoločnosti.

Na základe výzvy súdu prvého stupňa žalobkyňa predložila listiny v úmysle preukázať pravdivosť svojich tvrdení o včasnom doručení odvolania a to dokument „detaily zásielky k prepravnému listu č. 1551596824“, list označený ako „inštrukcie k sprievodným dokumentom pre kuriéra“ a dokument označený ako „Podanie odvolaní voči rozsudkom o zamietnutí žaloby“ datovaný dňa 4. septembra 2013, ktorý podľa textu v prílohe označuje konania voči ktorým bolo odvolanie podané, spolu s tabuľkou s číslami 22 konaní vedených na Okresnom súde Trenčín, v ktorých mali byť odvolania podané.

Po preskúmaní obsahu týchto dokladov dovolací súd dospel k záveru, že listiny predložené žalobkyňou, nepreukazujú tú podstatnú okolnosť, či odvolanie v prejednávanej veci bolo skutočne obsahom zásielky č. 1551596824, ktorá bola posielaná vo forme balíka a odovzdaná na prepravu dňa 4. septembra 2013, pretože v kolonke popis zásielky, ktorú vyplňa objednávateľ doručovateľských služieb (v danom prípade žalobkyňa), je uvedené „POH-NŠ-22x odvolanie voči rozsudku o zamietnutí žaloby„. Z takto vymedzeného predmetu zásielky, nie je možné zistiť, v ktorých konkrétnych konaniach boli odvolania žalobkyňou podané a aký bol teda skutočný obsah podanej zásielky.

V súlade so zásadou „právo patrí bdelym, pozorným, ostražitým, bedlivým„ (,vigilantibus iura scripta sunt“), bolo v záujme žalobkyne, aby predvídala aj tú možnosť, že bude musieť preukázať doručenie konkrétnej zásielky v konkrétny deň a z tohto dôvodu pri doručovaní vymedzila predmet podanej zásielky dostatočne určitým spôsobom. Doklady predložené žalobkyňou však nepreukazujú súvislosť medzi sprievodným listom pre kuriéra

a dokumentom s prílohou označujúcou spisové značky konaní, v ktorých mali byť odvolania podané, vo vzťahu k obsahu zásielky č. 1551596824, a súčasne neobsahujú ani žiadne potvrdenie o ich prijatí doručovateľom dňa 4.septembra 2013 ale sú opatrené výlučne iba pečiatkou okresného súdu osvedčujúcou deň ich doručenia súdu 5. septembra 2013 a podpisom kuriéra tiež s dátumom 5. september 2013.

V danej situácii, v ktorej žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenia o podaní odvolania na prepravu v rámci odvolacej lehoty, odvolací súd pri svojom závere o oneskorene podanom odvolaní správne vychádzal z dátumu uvedeného na pečiatke podateľne okresného súdu, ktorou bolo odvolanie opatrené, ako z jediného hodnoverného dokladu o dátume jeho doručenia.

Na základe vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že postup odvolacieho súdu nemal v preskúmvanej veci za následok odňatie možnosti žalobkyne pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej žalobkyňou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyňi, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd nepriznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na jej priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2015

JUDr. Helena Haukvitzová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová